

at blive strigende; naar man fordelér de Personer, man tidligere alene har kunnet anbringe i Fængsler, dels i Fængsler og dels i Tvangsarbejdsanstalter. Saa vil man nemlig komme til det Resultat, at over for den Klasse af dem, som bliver dømt til almindeligt Fængsel, kan man anvende forpørlig Kevselse, men hvis de samme Individider med deres Voldstilbøjeligheder blive dømt til Tvangsarbejde, kan man ikke anvende forpørlig Kevselse paa dem. Saa vilde altsaa, som jeg siger, disse Personer før saa vidt saa en gunstig Stilling, idet de ville saa en saadan Trykshedsfølelse, at de kunne gøre sig saa lystige, de ville, paa Anstalten, de visiterer ikke, at man anvender forpørlig Kevselse paa dem. Dette forekommer mig at være en Urimelighed og en Unaturlighed.

Det var egentlig derfor, jeg begærede Ordet, men jeg maa maasse dog gøre et Par enkelte Bemærkninger til den ærede sidste Taler. Han bestred atter, at man kunde lægge nogen Vægt paa denne almindelige Opfattelse hos Publikum om, at Volds-handlingernes Antal var i Tiltagen her til Lands. Man skulde ikke, sagde han, regne efter Folkefænat. Man skal ganske vist ikke ubetinget tro, at alt, hvad der forlyder, er rigtigt. Men jeg gad vide, hvorledes man skulde saa konstateret, at saadanne Volds-gerningers Antal er i Stigen, at de foresalde i stadig hyppigere Antal, uden ved at høre, hvad der fortælles, og ved at se, hvad man daglig læser i Bladene. Jeg har allerede sagt ved 1ste Behandling, at jeg meget godt ved, at det desværre ogsaa kan arrivere vore paalidelige Blade at komme med mindre paalidelige Meddelelser og Beretninger, men det skulde være mærkeligt, om alle Blade vare enige om at bringe saadanne Beretninger om brutale Overfald paa Gaderne, naar der ikke laa noget til Grund derfor. Tager jeg ikke fejl, har jeg endnu denne Morgen læst i et Blad, at der oppe paa Kongens Nytorv en af de sidste Nætter er sket et Overfald. Det var en Snekkesvend, tror jeg, der var Gerningsmanden. Han overfaldt en ham aldeles ubekendt Person og mishandlede ham paa en der nærmere beskrevet Maade. Dette kan altsaa ske paa Rjøbenhavns mest befærdeede Plads, og det er ikke et enkelt Tilfælde. Jeg skal ikke, for ikke at overdrive, sige, at man daglig, men jeg siger, at man i alt Fald flere Gange om Ugen for Tiden i Bladene ser, at der nu paa det og nu paa det Sted har fundet brutale Gadeoverfald Sted. Og her er der aldeles ikke Tale om Arbejdsstraffe og deslige, nej, det viser sig, at naar Personer kommer i Forhør, faar man den Forklaring,

at han har gjort det, fordi han havde Lyst til det; han havde aldrig set den paagældende før, men han havde Lyst til at slaa, og saa sløg han. Det forekommer mig, at den vilige og fredelssende Del af Befolkningen har et naturligt Krav paa at blive beskyttet paa Gaden, saa at man ikke visiterer at blive overfaldet, naar man fjerner sig fra sit Hjem uden at være tilbørlig mandstærk eller under Bevogtning; og jeg ser ikke, man er berettiget til paa nogen Maade at kræve stærkt Bevis.

Dette vedrørende Sagen. I øvrigt anførte det ærede Medlem en hel Del, der seldes ikke havde med den foreliggende Sag at gøre. Jeg fik det Indtryk, at det ærede Medlem vilde bort fra den Sag, der ligger for, og han gik jo endog saa langt bort fra den, at han søgte tilbage til den forrige Konge og Begyndelsen af den nu regerende Konges Regeringsstid. Jeg skal selvfølgelig ikke følge det ærede Medlem der, navnlig ikke efter at den højtærede Formand med Tøje har gjort gældende, at det ikke vedrørte Sagen, men saa meget maa jeg dog vist saa Lov til: at protestere imod, at Højrepartiet som saadant gøres ansvarligt for Utilbørligheden, som den Gang foresaldt, og som for Resten vare af en helt anden Natur og slet ikke vidnede om Hølleraahed. Det var unaturlige Udslag af Patriotisme, som den Gang beklagedes af rolige og besindige Borgere. Det var noget ganske andet end den Slags Volds handlinger, som nærværende Lovforslag beskæftiger sig med. Om Pressen den Gang var mere raa, end den er nu, skal jeg selvfølgelig ikke komme ind paa at undersøge. Jeg tror, at det utvivlsomt ikke kan paastaas. Om end selvfølgelig Pressen den Gang ikke har været saa god, som den burde og skulde være, tror jeg dog, det er utvivlsomt, at den ikke er bleven bedre ved det Fremstridt, den har gjort i den senere Arrække. Det gik endog saa vidt, at nu skulde Højre atter gøres ansvarlig for den druknede Mand i Korsør, som bliver kaldt til Live, hver Gang der er en Lejlighed, hvor der skal paastaas om Højre, at det har gjort det eller det. Sagen blev jo gjort til Genstand for Undersøgelse, hvorved det blev godt gjort, at Højre ikke havde noget at gøre med, at denne Mand kom sorgelig af Dage. Derfor maa Højre virkelig nu være berettiget til at spørge, om det ikke snart kunde være fri for at blive beskyldt for at have haft en Finger med i Spillet der. Kan det endelig more det ærede Medlem at tage fat paa den Slags gamle Historier, tror jeg for Resten ikke, at jeg eller Højrepartiet kan have noget at indvende